

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

	Dnia 18 grudnia 2020 r.
--	-------------------------

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzięciołowska

Protokolant: st. sek. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale prokuratora Mirosława Gąski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 października 2020 r. i 18 grudnia 2020 r. sprawy:

N. W. s. E. i W. z domu J., ur. (...)
w Ś., zam. (...)-(...) G., (...), nie karanego,
PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od czerwca 2019 roku w G. dokonał przywłaszczenia powierzonego mu samochodu osobowego marki M. (...) o wartości 56000 zł, który stanowił zabezpieczenie pożyczki numer (...), uzyskanej z (...) S.A. z siedzibą we W., a następnie zgodnie z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy z dnia 29 maja 2019 roku miał przejść na własność pożyczkodawcy, celem spłacenia zaległego kapitału w kwocie 69.493,91 zł,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

o r z e k a :

- oskarżonego **N. W.** uznaje za winnego tego, że w grudniu 2018 r. w G. przywłaszczył powierzony mu przez (...) S.A. we W. udział w prawie własności pojazdu marki M. (...) wynoszący 49/100 o wartości 31.311 zł stanowiący przedmiot umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej mu przez wskazany podmiot pożyczki na podstawie umowy nr (...), tj. występku z art. 284 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk po zastosowaniu art. 37a § 1 kk i w zw. z art. 34 § 1, § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **N. W.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. we W. 31.311 zł (trzydzieści jeden tysięcy trzysta jedenaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku;
- zasądza od oskarżonego **N. W.** na rzecz (...) S.A. kwotę 1.368 zł (tysiąc trzysta sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 104/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	N. W.	W grudniu 2018 r. w G. przywłaszczył powierzony mu przez (...) S.A. we W. udział w prawie własności pojazdu marki M. (...) wynoszący 49/100 o wartości 31.311 zł stanowiący przedmiot umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie	

		udzielonej mu przez wskazany podmiot pożyczki na podstawie umowy nr (...),	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 9 maja 2017 r. w Ś. doszło do zawarcia umowy pożyczki o numerze (...) pomiędzy (...) S.A. we W., (...) Bank S.A. oraz N. W., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą P. P.H.U. (...).</p> <p>Na mocy zawartej umowy (...) S.A. udzieliła N. W. pożyczkę w kwocie 102.150,54 zł m.in. na zrefinansowanie zakupu pojazdu samochodu osobowego M. (...) nr VIN (...) nr rejestracyjny (...) rok produkcji: 2014. Kwota 95.000 zł została przekazana na konto pożyczkobiorcy. Umowa została zawarta na 60 miesięcy.</p> <p>(...) S.A. i N. W. zawarli umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 9 maja 2017 r. na podstawie której N. W. przeniósł na (...) S.A. udział w prawie własności wskazanego pojazdu wynoszący 49/100. Zgodnie z umową pojazd miał być używany przez N. W..</p> <p>Zgodnie z § 3 pkt 4 umowy pozostała część udziału w prawie własności pojazdu wynosząca 51/100</p>	wyjaśnienia oskarżonego	174 - 174v	

miała przejść na własność pożyczkodawcy w przypadku wypowiedzenia przez ten podmiot umowy.			
zeznania P. M.	75 - 77		
kopie umowy pożyczki kopie umowy przewłaszczenia	4 - 5, 9 - 10, 80, 83, 128, 132		
N. W. zapłacił 22 raty pożyczki, przy czym ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 16 kwietnia 2019 r.	wyjaśnienia oskarżonego	185v	
zeznania P. M.	77		
W dniu 14 grudnia 2017 r. nastąpiło przejęcie (...) S.A. przez (...) S.A. Wskutek połączenia (...) S.A. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...) S.A.	informacja z Krajowego Rejestru Sądowego	31 - 41	
W 2018 r. N. W. popadł w kłopoty finansowe. Chcąc ratować swoją firmę w dniu 16 grudnia 2018 r. sprzedał samochód M. (...) nr VIN (...), nr rej. (...) obywatelowi Ukrainy S. P. za kwotę 38.000 zł. W maju 2019 r. N. W. poinformował o zbyciu pojazdu Starostwo Powiatowe w G..	wyjaśnienia oskarżonego	122-123. 174v, 185-185v	
kopia umowy sprzedaży	127		
Wartość samochodu M. (...) nr VIN (...) na dzień 16	wycena pojazdu	179	

grudnia 2018 r. wynosiła 63.900 zł.			
<p>Pismem z dnia 29 maja 2019 r. Idea (...) wypowiedziała N. W. umowę pożyczki.</p> <p>N. W. podpisał dokument z dnia 13 czerwca 2019 r., na mocy którego zobowiązał wpłacić się zaległą kwotę na rzecz pożyczkodawcy do dnia 20 czerwca 2019 r., zaś w braku płatności zobowiązał się do osobistego oddania i przekazania pojazdu M. (...).</p>	kopia wypowiedzenia umowy	22, 96, 134	
zeznania P. M.	75 - 78		
pismo "zobowiązanie"	26, 93v		
<p>Początkowo N. W. nie poinformował R. B. wykonującego czynności windykacyjne na zlecenie (...) S.A. o zbyciu pojazdu i utrzymywał, iż znajduje się w jego posiadaniu. Dopiero w trakcie kolejnych kontaktów N. W. przyznał, iż zbył samochód.</p>	zeznania R. B.	100v	
<p>N. W. ma 42 lata, legitymuje się wykształceniem średnim, jest ojcem jednego dziecka. Formalnie prowadzi działalność gospodarczą, ale nie uzyskuje żadnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu rodziny. Nie</p>	wyjaśnienia oskarżonego	185v	

był dotychczas karany sędownie.			
dane osobopoznawcze	117, 174		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	108		
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	N. W.	W grudniu 2018 r. w G. przywłaszczył powierzony mu przez (...) S.A. we W. udział w prawie własności pojazdu marki M. (...) wynoszący 49/100 o wartości 31.311 zł stanowiący przedmiot umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej mu przez wskazany podmiot pożyczki na podstawie umowy nr (...).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W czasie wypowiedzenia przez (...) S.A. umowy pożyczki N. W. był właścicielem udziału we własności pojazdu M. (...), nr rej. (...) wynoszącego 51/100.	wyjaśnienia oskarżonego	174v	
kopia umowy sprzedaży	127		

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako w pełni wiarygodne, bowiem były jasne, logiczne, konsekwentne, a nadto korespondowały z dowodami w postaci kopii dokumentów, w szczególności umowy sprzedaży pojazdu z dnia 16 grudnia 2018 r., umowy pożyczki i umowy przewłaszczenia, a także z zeznaniami P. M. w takim zakresie, w jakim sąd uznał je za wiarygodne.</p> <p>Sąd dostrzegł przy tym, iż oskarżony przyznał się do czynu w kształcie zarzucenym przez oskarżyciela, jednakże złożył wyjaśnienia wskazujące jednoznacznie na to, iż do sprzedaży pojazdu doszło w grudniu 2018 r., co z kolei miało odzwierciedlenie w ustaleniach sądu dotyczących daty i przedmiotu przywłaszczenia.</p>	
zeznania R. B.	Zeznania nie były kwestionowane przez żadną ze stron, logicznie korespondowały z		

	<p>wyjaśnieniami oskarżonego i dowodami z dokumentów, w tym pisma „zobowiązanie”.</p>	
<p>zeznania P. M.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do faktu zawarcia pomiędzy (...) S.A. i N. W. umowy pożyczki oraz umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, jak również co do okoliczności, które doprowadziły do wysłania przez pokrzywdzonego pisma stanowiącego wypowiedzenie umowy pożyczki, jak i czynności windykacyjnych podejmowanych przez pokrzywdzonego, bowiem w tym zakresie korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego oraz dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania.</p>	
<p>kopie umowy pożyczki, kopie umowy przewłaszczenia</p>	<p>Dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, ich wiarygodność nie budziła również wątpliwości sądu.</p>	
<p>wycena pojazdu</p>	<p>Dokument nie był kwestionowany przez żadną ze stron postępowania, nie wzbudzał również wątpliwości sądu.</p>	
<p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>Dokument urzędowy, sporządzony przez uprawnioną osobę, niekwestionowany przez</p>	

	żadną ze stron postępowania.	
kopia wypowiedzenia umowy	Sąd dał wiarę dokumentowi w zakresie tego, iż pismo o takiej treści zostało wysłane do oskarżonego, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała tej okoliczności. Dokument ten nie stanowił natomiast dowodu tego, iż nastąpił skutek wskazany w piśmie, tj. iż na Idea (...) przeszła "pozostała część udziału w prawie własności pojazd" (jak wskazano w piśmie), bowiem pozostawało to w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego i kopią umowy sprzedaży pojazdu, z której wynikało, iż oskarżony już w dniu 16 grudnia 2018 r. wyzbył się swojego udziału w prawie własności pojazdu.	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Dokument niekwestionowany przez żadną ze stron postępowania.	
kopia wypowiedzenia umowy	Sąd dał wiarę dokumentowi co do jego treści, bowiem pozostawała w pełni spójna z wyjaśnieniami oskarżonego, zaś w toku postępowania strony nie kwestionowały wiarygodności, jak i autentyczności dokumentu. Zważyć należało, iż z treści	

	dokumentu wynikało, iż został on przedłożony w Starostwie Powiatowym w G. w maju 2019 r., a okoliczność ta niewątpliwie również wzmacniała wiarygodność treści w nim zawartych.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania P. M.	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie, w jakim wynikało z nich, że w chwili wypowiedzenia umowy pożyczki przez pokrzywdzonego N. W. przysługiwał udział wynoszący 51/100 we własności pojazdu M. (...), a tym samym iż wraz z wypowiedzeniem umowy przez (...) S.A. doszło do przeniesienia na rzecz tego podmiotu udziału wynoszącego 51/100 we własności tego samochodu, bowiem z dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego oraz kopii niekwestionowanej w toku procesu przez żadną ze stron umowy sprzedaży wynikało, że oskarżony sprzedał samochód w grudniu 2018 r., a zatem	

		<p>w chwili wypowiedzenia umowy przez (...) S.A. nie był już właścicielem wskazanego udziału we własności samochodu. Zaznaczył przy tym należało, iż P. M. nie miał wiedzy w tym zakresie, a zatem treść jego zeznań nie była podyktowana wolą wprowadzenia organów ścigania w błąd.</p>	
1.1.1			
pozostałe dokumenty	<p>Pozostałe dokumenty zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego nie były kwestionowane przez strony, nie wzbudzały wątpliwości sądu, jednakże nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	N. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 284 § 2 kk penalizuje przywłaszczenie			

powierzonej cudzej rzeczy ruchomej.

Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie czynu polegającego na przywłaszczeniu powierzonej mu rzeczy, tj. samochodu M. (...) na szkodę (...) S.A. w czasie następującym po wypowiedzeniu umowy pożyczki przez (...) S.A.

Tymczasem sąd w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego oraz dowody z dokumentów, w szczególności kopii umowy sprzedaży z dnia 16 grudnia 2018 r. oraz kopii umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 9 maja 2017 r. ustalił, iż N. W. sprzedał samochód M. (...) w dniu 16 grudnia 2018 r., a zatem w czasie trwania umowy pożyczki udzielonej przez (...) S.A., gdy był właścicielem udziału w prawie własności tego pojazdu wynoszącym 51/100, zaś (...) S.A. była właścicielem udziału w prawie własności wynoszącym 49/100. Zgodnie z postanowieniami umowy przewłaszczenia N. W. był uprawniony do używania pojazdu. W konsekwencji nie budziło wątpliwości sądu, iż udział we własności pojazdu wynoszący 49/100 został powierzony przez pokrzywdzonego oskarżonemu, który nie był uprawniony do jego sprzedaży. Innymi słowy

pojazd M. (...) w części wynoszącej 49/100 był dla oskarżonego rzeczą cudzą w rozumieniu art. 284 kk.

Dla przyjęcia realizacji znamion przestępstwa przywłaszczenia od strony podmiotowej konieczne jest wykazanie, że oprócz obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, jego działaniu towarzyszył zamiar tzw. animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania tej rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu (por. wyrok SN z 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64; wyrok SN z 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, LEX nr 140098). Przestępny zamiar działania specjalizowanego w art. 284 § 1 kk, określany jako animus rem sibi habendi, sprowadza się do istnienia po stronie sprawcy zamiaru powiększenia swego majątku kosztem majątku osoby pokrzywdzonej (por. wyrok SN z 11 marca 2003 r., V KK 212/02, LEX nr 77007).

Sprzedając samochód w dniu 16 grudnia 2018 r. oskarżony niewątpliwie postąpił jak właściciel również z udziałem we własności pojazdu przysługującym (...) S.A. wynoszącym 49/100, przy czym zawierając uprzednio

umowę przewłaszczenia, oskarżony musiał mieć świadomość tego, iż nie jest jedynym właścicielem pojazdu. W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż oskarżony przywłaszczył powierzony mu udział we własności pojazdu wynoszący 49/100 na szkodę (...) S.A.

Sąd ustalił, iż wartość samochodu M. (...) w dniu 16 grudnia 2018 r. wynosiła 63.900 zł (oskarżony i obrońca nie kwestionowali wartości wskazanej przez pokrzywdzonego), a zatem udział 49/100 miał wartość 31.311 zł.

Zaznaczyć należało, iż przypisując oskarżonemu opisany powyżej czyn, w ocenie sądu nie doszło do wyjścia poza granice aktu oskarżenia. Przede wszystkim zaznaczyć należało, iż zarówno w przypadku czynu zarzuconego oskarżonemu, jak i ostatecznie przypisanego wyrokiem, chodziło o zachowanie oskarżonego wobec tej samej rzeczy, tj. samochodu M. (...). Postępowanie dowodowe wykazało, iż zachowanie to miało miejsce w innym czasie niż przyjął prokurator, tj. 6 miesięcy wcześniej, jednakże nie był to na tyle odległy moment od czasu wskazanego w akcie oskarżenia, by doszło do przekroczenia ram aktu oskarżenia. Jednocześnie

<p>ustalenie, iż zachowanie polegające na sprzedaży samochodu miało miejsce w grudniu 2018 r. skutkowało odmiennym określeniem stosunków własnościowych dot. pojazdu w chwili czynu, a w konsekwencji uznaniem, iż oskarżony przywłaszczył udział w prawie własności samochodu wynoszący 49/100, a nie cały samochód.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
N. W.	1	1	<p>Przestępstwo z art. 284 § 2 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd w niniejszej sprawie zastosował art. 37a kk, dochodząc do wniosku, iż z pewnością w przypadku oskarżonego - zważywszy na jego uprzednią niekaralność, okoliczności popełnienia czynu i jego ciężar gatunkowy - wymierzona kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku.</p> <p>Sąd uwzględnił następujące okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uprzednią niekaralność oskarżonego; • przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie szczerych wyjaśnień;

- spłatę 22 rat pożyczki udzielonej przez pokrzywdzonego.

Z kolei jako okoliczność obciążającą sąd potraktował wartość przywłaszczonego udziału we własności samochodu. Nadto obciążająco na wymiar kary wpływało zachowanie oskarżonego po sprzedaży samochodu - oskarżony zwodził osobę działającą w imieniu pokrzywdzonego, kreując po jej stronie przekonanie, iż nadal jest w posiadaniu pojazdu.

W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż w przypadku oskarżonego karą adekwatną do stopnia winy, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz uwzględniając wskazane okoliczności łagodzące i obciążające będzie karą ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne (oskarżony nie pracował, a zatem orzeczenie kary polegającej na potrąceniu części wynagrodzenia nie było możliwe). Zważyć należało, iż o wymiarze tego rodzaju kary wnioskowali zarówno oskarżyciel, jak i obrońca oskarżonego. Sąd określił wymiar kary na 9 miesięcy po 20 godzin w stosunku miesięcznym, uznając iż kara w takim wymiarze

			<p>ma szansę spełnić funkcję represyjną, prewencyjną i wychowawczą wobec oskarżonego.</p> <p>Jednocześnie kara w takim wymiarze nie stanowi w ocenie sądu nadmiernej dolegliwości (wszak karę orzeczono w niższym wymiarze niż wnioskowana przez obrońcę) i nie utrudni oskarżonemu podjęcia działań zmierzających do podjęcia pracy zarobkowej.</p>
N. W.	2	2	<p>Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 31.311 zł odpowiadającej wartości 49/100 udziału we własności pojazdu M. (...) na dzień 16 grudnia 2018 r. ($49/100 \times 63.900 \text{ zł} = 31.311 \text{ zł}$). Zaznaczyć należało, iż wobec złożenia przez pokrzywdzonego wniosku o naprawienie szkody, sąd nie miał podstaw do odstąpienia od orzeczenia środka kompensacyjnego. Jednocześnie zaznaczyć należało, iż orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, stanowi ważny element całokształtu odpowiedzialności oskarżonego i poza funkcją kompensacyjną, spełni również funkcję prewencyjną i wychowawczą.</p>

1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	<p>(...) S.A. we W. występująca w charakterze oskarżyciela posiłkowego i reprezentowana przez radcę prawnego E. K. pismem z dnia 4 marca 2020 r. złożyła wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p> <p>Sąd zważył, iż pełnomocnik oskarżycielki</p>		

posiłkowej, pomimo iż nie uczestniczyła w czynnościach dowodowych w toku postępowania, była aktywna zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego - począwszy od złożenia zawiadomienia o przestępstwie, poprzez wnioski i stanowiska wyrażane w toku postępowania. W tej sytuacji sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził na rzecz oskarżyciela posiłkowego wydatki z tytułu ustanowienia pełnomocnika w sprawie.

Sąd zważył, iż stosownie do § 11 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 3 w zw. z ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz 265 ze zm.) stawka minimalna dla pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego będącego radcą prawnym za dochodzenie wynosi 360 zł, zaś za postępowanie przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym 840 zł. Jednocześnie zgodnie z § 15 ust. 3 rozporządzenia w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy opłatę ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną. Sąd ową kwotę przekraczającą stawkę minimalną określił na 168

	<p>zł (tj. w wysokości 20 procent stawki minimalnej za postępowanie przed sądem). Jest to kwota tożsama jaka zostałaby doliczona do stawki minimalnej za każdą kolejną rozprawę w toku postępowania przed sądem, gdyby pełnomocnik stawił się na rozprawie (§ 17 pkt 1 przywołanego rozporządzenia). O ile zatem sąd doszedł do wniosku, iż wynagrodzenie za stawiennictwo pełnomocnikowi nie przysługiwało, to stawkę minimalną powiększył o kwotę potencjalnie przysługującą za udział w każdej kolejnej rozprawie, czyniąc tym samym zadość wymogowi ustalenia opłaty w wysokości przekraczającej stawkę minimalną.</p>	
4	<p>O kosztach sądowych orzeczono w punkcie czwartym sentencji wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia z uwagi na jego aktualną sytuację majątkową. Oskarżony nie pracuje, ma liczne zobowiązania, zaś niniejszym wyrokiem orzeczono obowiązek naprawienia szkody w kwocie 31311 zł, wobec czego sąd doszedł do wniosku, iż ich uiszczenie</p>	

	byłoby dla niego zbyt uciążliwe.	
1.Podpis		